

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1. Ing. F.**, bytom I. **2. M.**, bytom L., obaja zastúpení **JUDr. R.** advokátom so sídlom H. proti žalovanému: **Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky**, so sídlom Prievozská 2/B, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2006-9910/33331-2:530/Bi zo dňa 3. októbra 2006, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 S 472/06-36 zo dňa 20. júna 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 S 472/06-36 zo dňa 20. júna 2007 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2006-9910/33331-2:530/Bi zo dňa 3. októbra 2006, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcov a bolo potvrdené napadnuté rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Prešove, odboru štátnej stavebnej správy č. 2006-23/840-7/SP-DA zo dňa 23. februára 2006, vydané v konaní o návrhu Slovenskej republiky – Slovenskej správy ciest, zastúpenej spoločnosťou R., spol. s r. o. P. (ďalej len „investor“) na vyvlastnenie pozemkov na účely výstavby „I.“ v k.ú. L. v prospech investora stavby. Týmto rozhodnutím boli v prospech investora na uvedené stavebné účely vyvlastnené časti nehnuteľností v spoluvlastníctve žalobcov, odčlenené vypracovaným geometrickým plánom, za náhradu určenú znaleckým posudkom.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného vo vyvlastňovacom konaní v rozsahu vymedzenom žalobnými dôvodmi dospel súd k záveru, že správne orgány v konaní postupovali v súlade s citovanými ustanoveniami stavebného zákona. Pokiaľ ide o námietku žalobcov ohľadom nedodržania procesného postupu podľa § 112 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“), je krajský súd toho názoru, že účel uvedeného zákonného ustanovenia bol naplnený, pretože aj keď investor v liste zo dňa 16. septembra 2005 neuviedol doslovné znenie zákona, že „ak na výzvu vlastníka pozemku alebo stavby neodpovie do 15 dní odo dňa doručenia, bude sa predpokladať, že dohodu odmieta“, je z obsahu uvedeného listu zrejmé, aké budú následky nesúhlasu alebo pasivity vlastníka v súvislosti s návrhom dohody. Nakoľko toto považoval súd za podstatné, mal za to,

že podmienka preukázania bezvýslednosti dohody v zmysle citovaného ustanovenia stavebného zákona bola splnená.

Pokiaľ ide o námietku ohľadom nedostatočného preskúmania skutočnej trhovej ceny vyvlastňovaných nehnuteľností, je krajský súd toho názoru, že správne orgány v súlade so zákonom vychádzali zo znaleckého posudku vypracovaného podľa vyhlášky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku metódou polohovej diferenciácie, ktorá najpresnejšie zohľadňuje všetky špecifiká týkajúce sa posudzovanej nehnuteľnosti, ovplyvňujúce jej výslednú hodnotu.

K námietke týkajúcej sa nedostatočne vymedzeného okruhu účastníkov správneho konania a výšky vyvlastňovaných podielov v súvislosti s úmrtím spoluvlastníčky A. uviedol krajský súd len toľko, že nakoľko menovaná podľa textu žaloby uzavrela zmluvu o prevode svojho spoluvlastníckeho podielu na predmetných pozemkoch, nebol žiaden zákonný dôvod, aby sa stala účastníčkou vyvlastňovacieho konania, pretože toto konanie sa jej netýkalo. Na tejto skutočnosti nemení nič ani fakt, že o vklade vlastníckeho práva na základe dobrovoľne uzavretej zmluvy došlo až po smrti menovanej. Zmluva o prevode spoluvlastníckeho podielu bola okamihom jej podpisu platná a účinky, ktoré nastali vkladom do katastra, zaväzujú aj právnych nástupcov (dedičov) prevodkyne. V tomto smere teda žalovaný posúdil vec správne a jeho postup bol v súlade so zákonom. To isté súd konštatoval aj vo vzťahu k namietanému nedostatku verejného záujmu na vyvlastnení, ktorý bol zákonným spôsobom preukázaný právoplatným rozhodnutím o umiestnení líniovej stavby. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal s poukazom na § 250k ods. 1 vety prvej Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia v 1. a 2. rade v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmeniť a vyhovieť podanej žalobe v celom rozsahu, nakoľko napadnutý rozsudok krajského súdu považujú za nesprávny predovšetkým pokiaľ ide o záver ohľadne dodržania postupu investora v zmysle § 112 ods. 4 stavebného zákona, pretože podľa prvostupňového súdu „aj keď investor v liste zo dňa 16. septembra 2005 neuviedol doslovné znenie zákona,je z obsahu uvedeného listu zrejmé, aké budú následky nesúhlasu lebo pasivity vlastníka v súvislosti s návrhom dohody“. Tento záver prvostupňového súdu podľa žalobcov nemá oporu v stavebnom zákone. Predmetný list nie je podaním ani v zmysle OSP ani v zmysle správneho poriadku, či iného procesného predpisu, ktoré by bolo možné posudzovať podľa jeho obsahu, ide o písomnú výzvu, ktorá zo zákona musí obsahovať jasne a presne definované upozornenie o fikcii odmietnutia dohody v prípade nereagovania na výzvu, k čomu v tomto prípade nedošlo. Ďalšími dôvodmi odvolania žalobcov sú rovnako ako v podanej žalobe výška náhrady za vyvlastňované pozemky, okruh účastníkov vyvlastňovacieho konania ako aj nedostatočné zaoberanie sa námietkou týkajúcou sa nedostatku verejného záujmu pri predmetnom vyvlastňovaní.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcov vyjadril podaním zo dňa 13. septembra 2007, v ktorom k námietkam žalobcov uviedol, že v „ponuke na odkúpenie častí pozemku“ spoločnosti R., spol. s r.o. zo dňa 16. septembra 2005, ktoré boli doručené žalobcom sa okrem iného uvádza aj nasledovné upozornenie: „Žiadame Vás ako spoluvlastníka o písomné vyjadrenie – súhlasu k ponúkanej cene v lehote do 15 dní odo dňa doručenia k uzavretiu kúpnej zmluvy. V prípade, že s ponúkanou cenou nesúhlasíte alebo sa v stanovenej lehote nevyjadríte, budeme nútení postupovať podľa § 108 – § 116 zák. č. 50/76 Zb. v znení jeho neskorších predpisov a zák. č. 237/2000 Z. z. v tom zmysle, že vo verejnom záujme podáme žiadosť o vyvlastnenie u Krajského stavebného úradu Prešov“. Z uvedeného mal žalovaný za

splnené procesné podmienky stanovené v § 112 ods. 4 stavebného zákona a námietku žalobcov považuje za neodôvodnenú.

K námietke žalobcov ohľadne ceny za vyvlastňované nehnuteľnosti žalovaný uviedol, že cena bola stanovená znaleckým posudkom vyhotovenom znalkyňou v odbore stavebníctvo, odvetvie Pozemné stavby a oceňovanie nehnuteľností. Uvedené znalecké posudky boli vyhotovené v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi právneho poriadku Slovenskej republiky a vzhľadom na uvedené aj túto námietku považuje žalovaný za neodôvodnenú.

K námietke žalobcov, že sa žalovaný nedostatočne zaoberal námietkou týkajúcou sa verejného záujmu pri predmetnom vyvlastnení žalovaný vo vyjadrení uviedol, že rozhodnutie o umiestnení líniovej stavby „I/68 L. preložka cesty“ č. OŽP/2002/04158-07-Pa/ŠSS-L zo dňa 5. decembra 2002 vydané bývalým Okresným úradom v Sabinove, odbor životného prostredia, bolo vydané v súlade a na základe podmienok a podľa predloženej situácie osadenia stavby spracovanej v súlade so záväznou časťou schváleného územného plánu mesta L. uznesením č. 34/1994 zo dňa 23. júna 1994. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd potvrdil prvostupňový rozsudok krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 214 ods. 2 OSP) bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné a že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie najmä pre závažné vecné pochybenie.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR.

Podľa § 108 ods. 1 stavebného zákona pozemky, stavby a práva k nim, potrebné na uskutočnenie stavieb alebo opatrení vo verejnom záujme, uvedených v ods. 2, možno vyvlastniť alebo vlastnícke právo k pozemkom a stavbám možno obmedziť rozhodnutím stavebného úradu (ďalej len „vyvlastniť“). Vyvlastniť možno vo verejnom záujme pre výstavbu a správu diaľnic, ciest a miestnych komunikácií, vrátane zriadenia ich ochranných pásiem podľa osobitných predpisov (§ 108 ods. 2 písm. f/ stavebného zákona). Cieľom vyvlastnenia je dosiahnuť prechod prípadne obmedzenie vlastníckeho práva k pozemkom a stavbám alebo zriadenie, zrušenie prípadne obmedzenie práva vecného bremena k pozemkom a stavbám (§ 109 ods. 1 stavebného zákona). Vyvlastniť možno len vtedy, ak cieľ vyvlastnenia nemožno dosiahnuť dohodou alebo iným spôsobom. Vyvlastnenie musí byť v súlade s cieľmi a zámermi územného plánovania a ten sa dokazuje územným rozhodnutím. Pokiaľ účel, na ktorý sa vyvlastňuje, nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia, skúma sa súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania priamo vo vyvlastňovacom konaní (§ 110 ods. 1 a 2 stavebného zákona). Vyvlastnenie sa uskutočňuje za náhradu. Ak sa náhrada za vyvlastňovanú nehnuteľnosť poskytuje v peniazoch, určuje sa jej primeranosť podľa trhovej ceny určenej znaleckým posudkom. Na účely tohto zákona sa za trhovú cenu nehnuteľnosti považuje cena rovnakej alebo porovnateľnej nehnuteľnosti v tom istom čase, v tom istom mieste a v porovnateľnej kvalite (§ 111 ods. 1, 2 stavebného zákona). Vyvlastňovacie konanie vykonáva stavebný úrad. Vyvlastňovacie konanie sa začína na návrh orgánu štátnej správy, právnickej alebo fyzickej osoby, ktorá má predmet vyvlastnenia využiť na účel, na ktorý sa

vyvlastňuje. Bezvýslednosť dohody sa preukazuje doručenkou zaslanej písomnej výzvy na uzavretie dohody obsahujúcej požiadavku žiadateľa, dôvody požadovaného prevodu práva alebo vzniku vecného bremena, návrh odplaty najmenej vo výške podľa § 111 ods. 2 a upozornenie, že ak na výzvu vlastník pozemku alebo stavby neodpovie do 15 dní odo dňa doručenia, bude sa predpokladať, že dohodu odmieta (§ 112 ods. 1, ods. 2 veta prvá, ods. 4 stavebného zákona). Na prerokovanie návrhu na vyvlastnenie nariadi stavebný úrad ústne pojednávanie. Námietky proti vyvlastneniu musia účastníci konania uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní. Na námietky uplatnené neskoršie a na námietky, ktoré boli v územnom konaní zamietnuté alebo ktoré mohol účastník uplatniť v územnom konaní podľa tohto zákona, sa neprihliada. Na túto skutočnosť sa musia účastníci konania výslovne upozorniť (§ 113 ods. 1, 3 stavebného zákona).

Z pripojených administratívnych spisov správnych orgánov oboch stupňov vyplynulo, že dňa 21. októbra 2004 nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie mesta L. ako stavebného úradu o umiestnení líniovej stavby „I/68 L. preložka cesty“, na pozemkoch v k. ú. L. na mieste vyznačenom na situačnom výkrese tvoriacom neoddeliteľnú súčasť rozhodnutia. Keďže umiestnená líniová stavba čiastočne zasahovala do pozemkov parc. č. 431 o výmere 1204 m² a parc. č. 432 o výmere 1127 m², ktoré podľa zápisu na LV č. X. pre k. ú. L. patrili A., rod. T., Ing. V., Ing. F. O., rod. P., K., rod. P. a M., rod. P., každému v podiele 1/6, bol v rámci majetkoprávneho vysporiadania dotknutých pozemkov pre umiestnenú stavbu vypracovaný geometrický plán č. 2-1/2004 DZ, overený Správou katastra v Sabinove dňa 27. júla 2004, ktorým bol z parcely č. 432 odčlenený diel č. 32 o výmere 40 m², z parcely č. 431 bol odčlenený diel č. 33 o výmere 519 m², oba diely boli pričlenené k novovytvorenej parcele č. 431/2 a boli určené na vykúpenie od vlastníkov. Podľa uvedeného geometrického plánu bol ďalej z parcely č. 432 odčlenený diel č. 54 o výmere 109 m² a z parcely č. 431/1 diel č. 55 o výmere 240 m², ktoré boli pričlenené k novovzniknutej parcele č. 431/3 a boli určené na dočasný záber v súvislosti s výstavbou umiestnenej stavby.

Listom zo dňa 16. septembra 2005 ponúkol investor stavby žalobcom v 1. a 2. rade a Ing. V., s ktorými dovtedy nebola dosiahnutá dohoda, odkúpenie ich spoluvlastníckych podielov na odčlenených častiach vyššie označených nehnuteľností, ktoré boli znaleckým posudkom č. 23/2005 zo dňa 30. marca 2005 a jeho dodatkom č. 1 zo dňa 19. augusta 2005, vyhotovenými Ing. E., znalkyňou v odbore stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby a oceňovanie nehnuteľností, ocenené sumou 353,925 Sk/m², čo za 559 m² (vrátane hodnoty oplotenia 46.245,53 Sk) predstavuje zaokrúhlene sumu 240.000,--Sk, teda čiastku 40.000,--Sk na spoluvlastnícky podiel v 1/6. Každý z menovaných bol vyzvaný, aby sa do 15 dní vyjadril k uzavretiu kúpnej zmluvy za uvedených podmienok s tým, že ak s ponúkanou cenou nesúhlasí alebo sa v stanovenej lehote nevyjadrí, bude investor nútený postupovať podľa § 108-116 stavebného zákona v tom zmysle, že vo verejnom záujme podá žiadosť o vyvlastnenie u Krajského stavebného úradu v Prešove. Ďalším listom zo dňa 29. septembra 2005 vyzval investor Ing. V. a žalobcov v 1. a 2. rade na uzavretie nájomnej zmluvy k odčleneným dielom č. 54 a 55, na dobu od 1. decembra 2005 do 1. decembra 2006, za nájomné vo výške 7,--Sk/1m² ročne, určené znaleckým posudkom č. 30/2005 zo dňa 30. apríla 2005 vyhotoveným Ing. E.. Nájomné za spoluvlastnícky podiel 1/6 vyčíslil investor sumou 407,--Sk a vyzval menovaných na písomné vyjadrenie k návrhu zmluvy s tým, že ak s ponúkanou cenou nebudú súhlasiť alebo sa v stanovenej lehote nevyjadrí, bude investor nútený postupovať podľa § 108-116 stavebného zákona v tom zmysle, že vo verejnom záujme podá žiadosť o vyvlastnenie obmedzením vlastníckeho práva k pozemkom u Krajského stavebného úradu v Prešove.

Listom zo dňa 16. decembra 2005 Krajský stavebný úrad v Prešove oznámil žalobcom a Ing. V. začatie vyvlastňovacieho konania k pozemkom zapísaným na LV č. X. k. ú. L. a nariadenie ústneho pojednávania.

Rozhodnutím č. 2006-23/840-7/SP-DA zo dňa 23. februára 2006 Krajský stavebný úrad v Prešove pre účely stavby „I/68 L.- preložka cesty“ vyvlastnil podľa § 108 ods. 2 písm. f/ stavebného zákona vo verejnom záujme v prospech Slovenskej republiky – Slovenskej správy ciest časti nehnuteľností odčlenených podľa vyššie uvedeného geometrického plánu tak, že vlastnícke právo k dielu č. 32 z parcely č. 432 a k dielu č. 33 z parcely č. 431, spolu o výmere 559 m², prešli do vlastníctva štátu za náhradu vo výške 353,925 Sk za 1 m² a 46.245,53 Sk za oplotenie, pričom z celkovej sumy 240.000,--Sk bol Ing. V. a každému zo žalobcov priznaný podiel v sume 40.000,--Sk. Uvedeným rozhodnutím bolo tiež obmedzené vlastnícke právo k dielu 54 z parcely č. 432 a k dielu č. 55 z parc. č. 431/1, pričom cena nájmu za 3 roky dočasného obmedzenia vlastníctva bola vyčíslená sumou 1.221,--Sk pre každého z dotknutých osôb. Vzneseným námietkam žalobcov a Ing. V. stavebný úrad nevyhovел, pričom poukázal na cenu za vyvlastňované nehnuteľnosti určenú vyššie uvedenými znaleckými posudkami Ing. E., ktoré boli vypracované podľa vyhlášky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Pokiaľ ide o namietaný hluk a znečistenie, poukázal stavebný úrad na výsledky zisťovacieho konania vykonaného Ministerstvom životného prostredia SR v zmysle zákona č.127/1994 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie v znení neskorších predpisov, podľa ktorého pripravovaná preložka je v súlade s územnoplánovacou dokumentáciou obce L. a výstavbou dôjde k zlepšeniu emisných pomerov v obci L.. K ostatným námietkam stavebný úrad konštatoval, že tieto sa netýkajú vyvlastňovacieho konania.

Odvolyvanie žalobcov proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaný rozhodnutím č. 2006-9910/33331-2:530/Bi zo dňa 3. októbra 2006 zamietol a napadnuté rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Prešove potvrdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia žalovaný poukázal na právoplatné územné rozhodnutie vydané mestom L. ktorým bol dokladovaný účel a cieľ vyvlastnenia. Konštatoval ďalej, že ponukovými listami investora zo dňa 16. septembra 2005 na získanie vlastníckeho práva bol preukázaný pokus o dohodu zákonom predpísaným spôsobom. K okruhu účastníkov vyvlastňovacieho konania žalovaný uviedol, že nakoľko predmetom vyvlastnenia sú len spoluvlastnícke podiely žalobcov, sú účastníkmi konania len žalobcovia.

Žalobou osobne podanou na krajský súd dňa 22. decembra 2006 sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2006-9910/33331-2:530/Bi zo dňa 3. októbra 2006, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcov a bolo potvrdené napadnuté rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Prešove, odboru štátnej stavebnej správy, č. 2006-23/840-7/SP-DA zo dňa 23. februára 2006, vydané v konaní o návrhu Slovenskej republiky – Slovenskej správy ciest, zastúpenej investorom, na vyvlastnenie pozemkov na účely výstavby „I.“ v k. ú. L. v prospech investora stavby. Týmto rozhodnutím boli v prospech investora na uvedené stavebné účely vyvlastnené časti nehnuteľností v spoluvlastníctve žalobcov, odčlenené vypracovaným geometrickým plánom, za náhradu určenú znaleckým posudkom.

Nezákonnosť napadnutého rozhodnutia odôvodnili žalobcovia tvrdením, že vo vyvlastňovacom konaní nebol dodržaný procesný postup podľa § 112 ods. 4 stavebného zákona, nakoľko vo výzve na uzavretie zmluvy žalobcovia neboli v zmysle zákona upozornení, že ak na výzvu nebudú reagovať do 15 dní odo dňa jej doručenia, bude sa

predpokladať, že dohodu odmietajú, čo je podľa názoru žalobcov zákonná podmienka preukázania bezvýslednosti dohody, ktorá má jednoznačne prednosť pred vyvlastnením, pokiaľ ide o získanie práv k pozemku. Uvedenú námietku uplatnenú aj v správnom konaní žalovaný posúdil podľa žalobcov nesprávne.

Žalobcovia tiež namietali, že náhrada za vyvlastňované pozemky v cene 353,925,-- Sk/1 m² za prechod vlastníckeho práva, resp. 7,--Sk za 1 m² za obmedzenie vlastníckeho práva, nespĺňa zákonné náležitosti podľa § 111 ods. 2 stavebného zákona. Fakt, že uvedená cena bola určená znaleckým posudkom Ing. E., podľa názoru žalobcov ešte neznamená, že ide naozaj o cenu trhovú. Poukázali na bližšie neoznačené všeobecne záväzné nariadenia mesta L. podľa ktorého má cena pozemkov v meste L. predstavovať sumu 409,--Sk/1 m², čo možno považovať za minimálnu trhovú cenu. Žalobcovia však za trhovú cenu považujú sumu 700,--Sk/1 m². Túto okolnosť podľa názoru žalobcov žalovaný ani prvostupňový správny orgán dostatočne nepreskúmali.

Ďalšou námietkou žalobcov bolo, že účastníkmi vyvlastňovacieho konania neboli dedičia po poručiťke A., zomrelej dňa 31. októbra 2005, ktorá podľa textu žaloby síce uzavrela zmluvu o prevode svojho spoluvlastníckeho podielu na dotknutých pozemkoch, avšak pred povolením vkladu vlastníckeho práva zomrela. V dôsledku tejto právnej skutočnosti prešiel podľa žalobcov spoluvlastnícky podiel menovanej poručiťky na jej dedičov dňom jej smrti. Žalobcovia poukázali na to, že všetci dedičia neboli účastníkmi vyvlastňovacieho konania, dňom smrti poručiťky sa ešte pred vydaním rozhodnutia o vyvlastnení spoluvlastníckeho podielu dedičov zmenili a nakoľko sa týmto napadnuté rozhodnutie ani prvostupňové správne rozhodnutia vôbec nezaoberali, sú tieto rozhodnutia nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

Žalobcovia tiež vytýkali správny orgán, že sa dostatočne nezaoberal ich námietkou týkajúcou sa nedostatku verejného záujmu pri predmetnom vyvlastnení, preukazovaného vydaným územným rozhodnutím mesta L. zo dňa 21. októbra 2004. To sa podľa názoru žalobcov opieralo o rozhodnutie Ministerstva životného prostredia SR č. 330/02-4.3m zo dňa 11. marca 2002, vychádzajúce z projektu, ktorého účelom malo byť odklonenie tranzitnej dopravy mimo centra mesta L. a zlepšenie emisných pomerov v meste L.. Tento projekt však mal byť medzičasom zmenený.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu žaloby tvrdil, že procesné podmienky pre vyvlastnenie stanovené § 112 ods. 4 stavebného zákona boli naplnené, takisto cena za prechod vlastníckeho práva, resp. cena za obmedzenie vlastníckeho práva k pozemkom a stavbám, boli stanovené znaleckými posudkami vyhotovenými v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Pri ich vyhotovení bola použitá metóda polohovej diferenciácie v súlade s prílohou č. 3 vyhlášky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Uvedené námietky žalobcov preto považoval žalovaný za nedôvodné. K ďalšej námietke žalovaný uviedol, že A. nebola a ani nemohla byť účastníkom vyvlastňovacieho konania, ktorého výsledkom bolo prvostupňové rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Prešove. K namietanému nedostatku verejného záujmu pri vyvlastnení žalovaný uviedol, že rozhodnutie o umiestnení líniovej stavby „I/68 L. preložka cesty“ zo dňa 5. decembra 2002, vydané bývalým Okresným úradom v Sabinove, odbor životného prostredia, bolo v súlade so záväznou časťou schváleného územného plánu mesta L.. Z uvedených dôvodov navrhoval žalovaný žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Napadnutým rozsudkom č. k. 2 S 472/06-36 zo dňa 20. júna 2007 Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2006-9910/33331-2:530/Bi zo dňa 3. októbra 2006, nakoľko podľa jeho názoru postup žalovaného i napadnuté rozhodnutie sú v súlade so zákonom a námietky žalobcov neodôvodňujú zrušenie tohto rozhodnutia.

Odvolačiaci súd však považuje za potrebné konštatovať, že krajský súd sa dostatočne a vyčerpávajúco spôsobom nevysporiadal (na rozdiel od iných námietok uplatnených v žalobe) s námietkou nedostatku verejného záujmu na vyvlastnení, ktorú uplatnili žalobcovia v podanej žalobe.

Žalobcovia v tejto súvislosti v žalobe uviedli, že žalovaný sa nedostatočne zaoberal ich námietkou týkajúcou sa nedostatku verejného záujmu pri predmetnom vyvlastnení, ktoré bolo preukazované vydaným územným rozhodnutím mesta L. zo dňa 21.10.2004, ktoré sa však opieralo o rozhodnutie Ministerstva životného prostredia č. 330/02-4.3m zo dňa 11.3.2002, pričom vydaním predmetného rozhodnutia bolo posudzovanie vplyvov na životné prostredie vychádzajúce z projektu, ktorého účelom malo byť odklonenie tranzitnej dopravy mimo centra mesta L. a zlepšenie emisných pomerov v meste L.. Tento projekt však bol medzičasom zmenený a namiesto odklonenia tranzitnej dopravy mimo mesta L. sa táto doprava vzhľadom na podstatnú zmenu – kruhový objazd, privádza do mesta L. čo odporuje zákonu č. 24/2006 Z. z.. Krajský súd v napadnutom rozsudku iba uviedol, že verejný záujem bol zákonným spôsobom preukázaný právoplatným rozhodnutím o umiestnení líniovej stavby bez toho, aby sa bližšie zaoberal námietkou žalobcov, najmä v súvislosti so zmenou pôvodného odklonenia tranzitnej dopravy mimo centra mesta L..

Takýmto postupom súdu bola účastníkom konania odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva.

Procesným právom účastníka je i právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 157 ods. 2 OSP totiž znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, a jeho porušením sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie.

Potreba riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, v ktorom súd preskúmava rozhodnutie správneho orgánu vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“). Aj keď s ohľadom na judikatúru Súdu nie je potrebné zdôvodňovať každý argument účastníkov konania, súdne rozhodnutia musia byť odôvodnené a musia obsahovať odpovede súdu na všetky argumenty prednesené stranami, ktoré viedli k rozhodnutiu. Dôvody musia byť špecifikované s ohľadom na skutkové okolnosti prípadu a nie len odkazovať na určité časti zákonov (napr. rozsudok ESLP Ruiz Torija proti Španielsku z 9.12.1994).

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozsudok krajského súdu treba považovať za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto musel napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 3 OSP).

Vzhľadom na procesnoprávny charakter vady konania, pre ktorú došlo k zrušeniu napadnutého rozsudku, sa odvolací súd v danom štádiu vecou meritórne nezaoberal.

V ďalšom konaní krajský súd prejedá vec znova v medziach podaného opravného prostriedku a znova o nej rozhodne, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 OSP v spojení s § 246c ods. 1, veta prvá OSP).

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov tohto konania (§ 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1, veta prvá OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 29. októbra 2008

**JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth